

BASSET BRETOŃSKI

(Basset fauve de Bretagne)

Pochodzenie: Francja.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 25.03.2003

Użytkowość: Pies tropiący do polowania na króliki, zające, lisy, sarny i dziki.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.
sekcja 1.3. Małe psy gończe.
Podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Ten nieduży baset ma te same cechy, co rasa, od której pochodzi, a mianowicie płowy gryfon bretoński. W rejonie swego pochodzenia cieszył się wielką popularnością już w XIX wieku, a w całej Francji stał się znany w latach trzydziestych wieku XX.

Wybitne talenty myśliwskie pozwoliły basetom bretońskim na wielokrotne wygranie Mistrzostw Francji w polowaniu na króliki, i zapewniły im wielką popularność.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Płowy baset bretoński jest niedużym, krępy psem gończym, o żywym usposobieniu i bardzo szybkim, jak na swą wielkość. Łączy ogromną energię z wytrzymałością.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pełen pasji pies myśliwski, ale także doskonały towarzysz, oddany, łagodny i towarzyski. Pracować może w każdym, nawet najtrudniejszym terenie, i nadaje się na każdą zwierzynę. W pracy odważny, samodzielny i uparty, i dzięki tym cechom – niezawodny.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka: Raczej długa, z wyraźnym guzem potylicznym. Oglądana z przodu górna krawędź czaszki ma kształt spłaszczonego łuku; jej szerokość zmniejsza się od tyłu w kierunku łuków brwiowych, które nie są zbyt wyraźne.

Stop: Nieco bardziej wyraźny, niż u gryfona bretońskiego.

Trzewioczaszka:

Nos: Czarny lub ciemno brązowy. Nozdrza dobrze rozwarte.

Kufa: Raczej zwężająca się ku nosowy, niż całkiem graniasta.

Wargi: Górna zakrywa dolną, ale nie jest bardzo obwisła. Niewielkie wąsy.

Uzębienie: Szczęki i zęby mocne, ścisły zgryz nożycowy. Brak P1 nie jest wadą.

Oczy: Ani wypukłe, ani zbyt głęboko osadzone, ciemno brązowe. Trzecia powieka niewidoczna, wyraz żywy.

Uszy: Osadzone na wysokości oka, sięgają końca nosa, ale nie dalej, ostro zakończone, zawinięte do środka, porośnięte włosem krótszym i bardziej miękkim, niż reszta ciała.

SZYJA:

Raczej krótka, mocno umięśniona.

TUŁÓW:

Grzbiet: Krótki, jak na baseta, szeroki, nigdy nie zapadnięty.

Lędźwie: Szerokie i dobrze umięśnione.

Klatka piersiowa: Szeroka i głęboka.

Żebra: Raczej zaokrąglone.

Brzuch: Tylko nieznacznie podciągnięty.

OGON:

Noszony trochę szablasto, średniej długości, ostro zakończony, często ze szczotką. W ruchu noszony powyżej linii grzbietu, pies stale macha nim na boki.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wygląd ogólny: Kościec mocny.

Lopatka: Skośnie ułożona, dobrze związana z tułowiem.

Lokcie: Nie odstające.

Podramię: Proste lub nieznacznie wykrzywione (co nie jest szczególnie pożądane).

Śródrezcze: Oglądane z boku – trochę nachylone. Oglądane z przodu – pionowe lub trochę odstawione na zewnątrz, co nie jest pożądane.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: Dobrze umięśnione i ustawione. Oglądane z tyłu – równoległe, ani za szeroko, ani zbyt wąsko ustawione.

Udo: Długie i dobrze umięśnione..

Staw skokowy: Nisko umiejscowiony, umiarkowanie kątowny.

Śródstopie: Pionowe.

Łapy: Zwarte, o zwartych, wysklepionych palcach. Pazury i opuszki mocne.

CHODY:

Żwawe.

SKÓRA:

Dość gruba, elastyczna Na szyi nie ma podgardla.

SZATA:

Sierść: Bardzo twarda i szorstka, raczej krótka, nie może być wełnista ani kędzierzawa. Na głowie także niezbyt długa.

Maść: Płowa, od pszenicznej do ceglastej. Dopuszczalna niewielka ilość rozproszonych włosów czarnych. Zdarza się małą białą gwiazdka na piersi, ale nie jest to pożądane.

WIELKOŚĆ:

Psy i suki: minimum 32 cm, maksimum 38 cm, z tolerancją 2 cm w przypadku osobników wybitnych.

WADY:

Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznawane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność zwierzęcia.

WADY DUŻE:

Zachowanie:

- Brak pewności siebie.

Głowa:

- Czaszka szeroka, płaska. Łuki brwiowe zbyt wyraźne.

- Kufa krótka lub szpiczasta. Warga górna gruba i obwisła.

Oczy:

- Jasne.

Uszy:

- Duże i płaskie.

Tułów:

- Lekki. Linia grzbietu inna, niż prosta. Podkasany brzuch.

Ogon:

- Krzywy.

Kończyny:

- Lekki kościec. Płaska łapa.

Sierść:

- Gładka, miękka, delikatna, rzadka.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

Temperament:

- Agresja lub znaczna lękliwość.

Brak typu:

- Niedostatecznie wyrażone cechy rasowe, skutkiem czego dany osobnik wyraźnie różni się od innych psów tej rasy.

Uzębienia:

- Przodozgryz lub tyłożgryz.

Oczy:

- Bardzo jasne.

Pigmentacja:

- Całkowita lub częściowa depigmentacja nosa, krawędzi powiek lub warg.

Ogon:

- Zakręcony.

Kończyny przednie:

- Zbyttnio wykrzywione.

Wilcze pazury:

- Obecność wilczych pazurów (nigdy nie występują u tej rasy).

Sierść:

- Długa, wełnista, inna od opisanej we wzorcu.

Wielkość:

- Poza wzorcowym limitem.

Budowa:

- Wyraźne wady i deformacje budowy.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.